

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Valeriu Luțic,
reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Maria
Moldovanu împotriva lui Valeriu Luțic cu privire încasarea pensiei de întreținere
a copiilor minori,

împotriva deciziei din 07 martie 2024 a Curții de Apel Comrat,

*(Dosarul nr. 2ra-845/24
nr. PIGD 2-22154594-01-2ra-21082024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recurs vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Cimișlia, sediul Central, jud. D. Cherdivara
Curtea de Apel Comrat, jud. A. Mironov, Șt. Starciuc, D. Fujenco

14 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Luțic, reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 octombrie 2020, Maria Moldovanu, reprezentată de avocatul Larisa David, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Luțic cu privire la încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, a fost în relații de căsătorie cu Valeriu Luțic. Din căsătorie au doi copii comuni, XXX, născută la XXX și XXX, născută la XXX.

3. Reclamanta a menționat că, prin hotărârea din 20 septembrie 2020 a Judecătorei Cimișlia a fost desfăcută căsătoria și s-a stabilit domiciliul copiilor minori cu mama, Maria Moldovanu.

4. De asemenea, reclamanta a notat că, la moment, Valeriu Luțic locuiește și lucrează în Olanda, și până în prezent a manifestat o atitudine rezervată față de creșterea, educarea, supravegherea și întreținerea copiilor, această sarcină revenindu-i exclusiv mamei. Părțile nu au ajuns la un numitor comun privind întreținerea copiilor, nefiind încheiat un careva contract.

5. Reclamanta Maria Moldovanu a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea de la Valeriu Luțic a pensiei de întreținere pentru copiii minori XXX, născută la XXX și XXX, născută la XXX, în mărime de $\frac{1}{3}$ cotă-parte din salariul și/sau din alte venituri lunare, până la atingerea majoratului copiilor.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 16 februarie 2023 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, s-a admis acțiunea depusă de Maria Moldovanu și s-a încasat de la Valeriu Luțic în beneficiul Mariei Moldovanu pentru întreținerea copiilor minori XXX și XXX în mărime de $\frac{1}{3}$ din salariu și/sau alte venituri lunare, începând cu data înaintării cererii de chemare în judecată 24 octombrie 2022 și până la atingerea majoratului

de către XXX, iar după, în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și/sau alte venituri lunare, până la atingerea majoratului de către XXX (f.d. 37, 44-46).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 16 martie 2023, Valeriu Luțic, reprezentat de Ruslan Dobrioglo, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 16 februarie 2023 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, iar la 26 septembrie 2023 a depus cererea de apel motivată (f.d. 42-43, 62-64 recto-verso).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 07 martie 2024 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Valeriu Luțic, reprezentat de Ruslan Dobrioglo și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2023 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central (f.d. 104, 105-110 recto-verso).

9. În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a conchis necesitatea încasării de la Valeriu Luțic a pensiei de întreținere în cuantum de $\frac{1}{3}$ din salariu și/sau alte venituri pentru întreținerea copiilor minori, aceasta fiind o soluție corectă, acceptată de partea solicitantă-reclamantă și care nu aduce atingeri drepturilor atât ale lui Valeriu Luțic, cât și a intereselor copiilor minori.

10. Instanța de apel a remarcat că, în speță, partea reclamantă a insistat la aplicarea prevederilor art. 75 din Codul familiei, invocând că pensia de întreținere în mărime de $\frac{1}{3}$ din salariu și/sau alte venituri lunare, este o soluție echitabilă intereselor copiilor. Iar, simplul argument al lui Valeriu Luțic că nu este angajat în câmpul muncii, nu poate convinge instanța de apel în inaplicabilitatea prevederilor art. 75 din Codul familiei, or cuantumul pensiei de întreținere lunare, va fi stabilit la necesitate de executorul judecătoresc în temeiul art. 104 alin. (5) din Codul familiei.

11. Cu atât mai mult că, potrivit declarațiilor părții reclamante, pârâțul Valeriu Luțic domiciliază și lucrează peste hotarele țării, iar o hotărâre judecătorească de încasare a pensiei de întreținere în mărime de $\frac{1}{3}$ din veniturile lunare, pusă în executare în străinătate la locul de domiciliu a pârâtului, va asigura o întreținere echitabilă a copiilor minori.

12. Instanța de apel a remarcat că, cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori în cuantum de 1 500 MDL lunar pentru fiecare copil, propus de Valeriu Luțic, nu convinge instanța că este o sumă ce va acoperi cheltuielile de întreținere

a copiilor și va fi echitabilă și egală cu cheltuielile suportate de Maria Moldovanu la întreținerea copiilor minori comuni, care se află la domiciliul acesteia.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

13. La 08 iulie 2024, Valeriu Luțic, reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 07 martie 2024 a Curții de Apel Comrat, solicitând, în temeiul art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă (instanța de apel a interpretat în mod eronat legea), casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 16 februarie 2023 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, în partea încasării pensiei de întreținere a copiilor minori în mărime de $\frac{1}{3}$ cotă-parte din salariul și/sau din alte venituri lunare a lui Valeriu Luțic, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care să fie încasată din contul lui Valeriu Luțic în beneficiul Măriei Moldovanu pensie de întreținere pentru copiii minori în sumă bănească fixă în mărime de 1 500 MDL pentru fiecare copil în parte lunar, până la atingerea majoratului de către copil.

14. Deopotrivă, recurentul a solicitat examinarea publică a recursului cu participarea obligatorie a părților, în sensul art. 444 din Codul de procedură civilă și §§ 26-27 din Decizia Curții Constituționale nr. 95 din 19 decembrie 2016.

ARGUMENTELE RECURSULUI

15. În motivarea recursului, Valeriu Luțic, reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo, în esență, a reiterat circumstanțe de fapt și de drept similare celor cuprinse în cererea de apel, suplimentar invocând că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

16. Avocatul Ruslan Dobrioglo a menționat că, instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont și nu au dat apreciere faptului că Valeriu Luțic de mai multe ori a transferat reclamantei Maria Moldovanu mai multe surse financiare pentru întreținerea copiilor.

17. Astfel, recurentul a considerat că prima instanță și instanța de apel neîntemeiat au încasat pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de $\frac{1}{3}$ din veniturile sale lunare, or, părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

18. La fel, în opinia recurentului, prima instanță urma să emită o hotărâre în strictă conformitate cu prevederile art. 76 alin. (1) din Codul familiei, din motiv că, la moment, Valeriu Luțic nu are loc permanent de muncă și, prin urmare, nu

dispune de un salariu stabil și/sau alte venituri aflându-se în mare parte la întreținerea rudelor din motiv de boală.

19. Mai mult ca atât, la încasarea pensiei de întreținere pentru copii minori, instanțele inferioare nu au luat în considerare informația prezentată de Biroul Național de Statistică despre valoarea minimumului de existență pentru un copil și nu informația despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informația cu privire la mărimea minimumului de existență. Or, conform datelor Biroului Național de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru un copil în vârstă de la 7-17 ani în anul 2022 a constituit suma lunară de 3 022 MDL, iar Valeriu Luțic este de acord să achite pensia de întreținere a copiilor minori în sumă bănească fixă câte 1 500 MDL pentru fiecare copil, până la atingerea majoratului, care, în opinia lui, este o decizie în interesele supreme ale copiilor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

21. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;
- e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;
- f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.

22. Art. 432 din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

23. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

24. Referitor la termenul de declarare a recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, potrivit avizului de recepție a trimerii poștale DS8011582810AS, avocatul Ruslan Dobrioglo a recepționat la 08 mai 2024 decizia motivată din 07 martie 2024 a Curții de Apel Comrat (f.d. 115). Iar, potrivit avizului de recepție a trimerii poștale DS8011582811AS, Valeriu Luțic a recepționat la 10 mai 2024 decizia motivată din 07 martie 2024 a Curții de Apel Comrat (f.d. 113). Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la oficiul poștal în data de 08 iulie 2024 (f.d. 128).

25. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

26. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

27. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

28. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Comrat și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în fața Curții de Apel Comrat și că rora le-a fost dată apreciere în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

31. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

32. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Comrat și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretinsei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Comrat, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea

pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

34. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder contra Regatului Unit, § 38; Stanev contra Bulgariei (MC), § 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo contra Italiei, § 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services contra Franței, § 45).

35. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten contra Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers contra Suediei, 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

36. În privința solicitării recurentului cu privire la examinarea publică a recursului cu participarea obligatorie a părților, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, în conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția recursului în care se invocă întemeiat art. 432 alin. (1) lit. b) și e). Completul poate decide și în alte cazuri invitarea participanților în ședință pentru a se pronunța cu privire la recursul considerat admisibil.

37. Norma enunțată reglementează modul de examinare a recursului în sistemul procesual civil și trebuie interpretată din perspectiva logicii juridice și a principiilor procesuale.

38. Regula generală este că recursul care a fost declarat admisibil de către instanță se examinează în principiu în camera de consiliu, fără citarea părților sau desfășurarea unei ședințe publice. Aceasta reflectă caracterul scris și cenzionar al recursului, care vizează doar aspecte de legalitate, nu și de fapt.

39. Excepția prevăzută la art. 444 din Codul de procedură civilă sunt cazurile în care se ridică problema că prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție sau când hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

40. La fel, norma precitată acordă instanței puterea discreționară de a decide, chiar și în afara excepțiilor menționate, să invite participanții la proces. Această prevedere oferă completului un instrument pentru a asigura o bună administrare a justiției și pentru a evita eventuale încălcări ale drepturilor procesuale, acolo unde circumstanțele cauzei o impun.

41. La caz, interpretarea solicitării recurentului de a fi examinat recursul în ședință publică cu prezența părților trebuie făcută prin corelarea logică a două texte legale, și anume a art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, care prevede că „cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat și norma art. 444 din Codul de procedură civilă care reglementează faptul că recursul considerat admisibil se examinează fără înștiințarea și audierea participanților la proces, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. b) și e), sau dacă completul decide altfel.

42. Recurentul poate solicita examinarea recursului în ședință publică cu prezența părților, însă acest drept nu este absolut, ci este supus regulilor procedurale prevăzute de legea procesuală. În cazul recursului, procedura este în mod expres reglementată ca fiind, în principiu, scrisă și nepublică, tocmai datorită naturii sale – limitată la aspecte de legalitate.

43. Dacă completul de judecată constată că recursul este vădit neîntemeiat, adică nu conține argumente juridice serioase, nu invocă veritabile vicii de legalitate, atunci, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs este declarată inadmisibilă. Într-un asemenea caz nu se ajunge la etapa examinării pe fond a recursului, unde ar fi incidentă norma privind examinarea cu sau fără citarea părților.

44. Instanța nu este obligată să admită participarea părților în ședință doar pentru a constata caracterul vădit neîntemeiat al recursului. Dimpotrivă, caracterul vădit neîntemeiat justifică inadmisibilitatea cererii de recurs, fără a parcurgere la procedura contradictorie și pentru a evita tergiversarea procesului.

45. Solicitarea recurentului de a fi examinat recursul în ședință publică cu participarea părților nu poate prevala asupra constatării caracterului vădit neîntemeiat al recursului.

46. În circumstanțele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea recurentului cu privire la examinarea publică a recursului cu participarea obligatorie a părților și a declara inadmisibil recursul lui Valeriu Luțic, reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo, ca fiind vădit neîntemeiat.

47. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Respinge cererea recurentului Valeriu Luțic, reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo, cu privire la examinarea publică a recursului cu participarea obligatorie a părților.

Declară inadmisibil recursul lui Valeriu Luțic, reprezentat de avocatul Ruslan Dobrioglo.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Oxana Parfeni